

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI **BARTOLOMEJ**

ROČNÍK V. + Číslo 12 + DECEMBER 1997

Z obsahu:

Kto je pre mňa Ježiš? (str. 3)

Tehličky na nový kostol (str. 17)

Vianočné prekvapenia

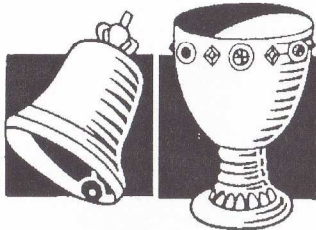
Autor obrázku:

Ing. Jana Hubová

FARSKÁ KRONIKA od 10.10.1997 do 9.11.1997**Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:**

Kristián Ertel
Katarína Matiašková
Jakub Humaj
Marek Sábela
Andrej Baláž
Bohuslav Polák
Vladimír Cmarko
Denis Šmída
Natália Melničáková

Marek Urban
Dominika Krišková
Simona Schwarzová
Dominika Kotríková
Denis Bagin
Michal Tokár
Lukáš Kališ
Dominika Ogurčáková
Anna-Mária-Amália Baluchová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva:

Marcel Špilaj a Eva Čavojská
Róbert Černay a Jana Weissová
Ing. Ivan Kotrík a Ing. Dana Výškrabková
Ivan Zahradár a Marta Matuščinová
Oliver Bartolen a Ing. Silvia Radosová
Ľudovít Škultéty a Michaela Mitterková
Ján Pavkeje a Katarína Machovičová
Ladislav Molnár a Anna Stojková
Ladislav Paulovič a Alena Oboňová

S kresťanskou nádejou sme sa rozlúčili so zomrelými:

Augustína Benková 83 r.
Magdaléna Hlavačková 55 r.
Anna Borková 84 r.
Emília Zbiňovcová 83 r.
Ján Tonhajzer 83 r.
Marta Gaváčová 57 r.
Jozef Stross 73 r.
Jozefína Manasová 61 r.
Emília Bielíková 69 r.
Pavel Palkovič 92 r.

Mikuláš Timko 71 r.
Helena Kučerová 67 r.
Štefan Podolec 91 r.
Juliana Mišovičová 87 r.
Jozef Englisch 46 r.
Antónia Mjartanová 85 r.
Michal Duchoň 77 r.
Pavol Šurina 75 r.
Jozef Korec 50 r.

Odpočinutie večné daj duším Pane ...

KTO JE PRE MŇA JEŽIŠ?

eraz na Vianoce znova si uvedomme, kto je pre mňa Ježiš z Nazareta. Ten Ježiš, ktorý nič nevlastnil, nezískal žiadnu zlatú medailu, nikdy nebol politikom, nevelil žiadnej armáde a predsa nikto nemal taký vplyv na históriu ľudstva ako On. Dokonca aj roky sa počítajú od Jeho narodenia.

Čo robil Ježiš na zemi? Uskutočnil predpoveď proroka Izaiáša /61, 1-2/: „Pánov Duch je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok.“ /Lk 4, 18-19/. Je už iste veľmi málo tých, ktorí ešte stále tvrdošijne hovoria: „Neviem nič o Ježišovi Kristovi a ani ma to vôbec nezaujíma.“ Dost' je však tých, ktorí uznávajú, že žil akýsi Ježiš z Nazareta, že bol dobrý človek a že zomrel na križi.

Pre nás kresťanov je JEŽIŠ Boží Syn, ktorý sa stal človekom, aby nás vykúpil z otroctva hriechu. „Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.“ /Jn 3, 16-17/

Už prorok Izaiáš píše sedem storočí pred Jeho narodením: Národy žijúce vo tmách uvideli veľké svetlo /9, 2/. A Ježiš to o sebe potvrdil: „**Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života.**“ /Jn 8, 12/ A na inom mieste Ježiš o sebe hovorí:

„**Ja som cesta, pravda a život.**“ /Jn 14, 6/

„**Ja som vzkriesenie a život.**“ /Jn 11, 25/

„**Ja som ... prvý a posledný, začiatok a koniec.**“ /Zjav 22, 13/.

Prajem vám, všetkým čitateľom nášho farského časopisu, aby cez tieto Vianoce sme si viac uvedomili, aký veľký dar nám dal náš Nebeský Otec, keď nám poslal Ježiša naučiť nás žiť v láske s Ním a so všetkými ľuďmi dobrej vôle.

Ján Bednár, dekan.

*Spojený v modlitbe Pánovej prosím
narodeného Ježiška, aby vás
obdaroval svojou nesmiernou
milosťou, láskou a porozumením.
Kračajúc pozemskou púťou podľa
jeho prikazaní aby sme spoločne
dospeli do nebeského kráľovstva.*

*Krásne Vianoce
a požehnaný Nový rok želá*

Don Michele,
SUBIACO /RÍM/, TALIANSKO

ČO SI ROZPRÁVALI SVIEČKY NA ADVENTNOM VENCI

Na adventnom venci horeli 4 sviečky. V miestnosti bolo úplne ticho. Také ticho, že bolo počuť, čo si tie sviečky rozprávali. Prvá vzdychla a smutne povedala: „Volám sa **POKOJ**. Moje svetlo svieti, ale ľudia ho odmietajú. Bojujú medzi sebou. Nechcú ma.“ Lútostivo zaplakala a jej svetlo sa zmenšovalo a zmenšovalo, až úplne zhaslo. Druhá sviečka zablikala a povedala: „Volám sa **VIERA**. Aj mne sa zdá, že som prebytočná. Ľudia nechcú o dobrom Bohu nič vedieť. Nemá zmysel, aby som ďalej svietila.“ Miestnosťou sa prehnal prievan a druhá sviečka zhasla. Potichu a smutne sa prihlásila o slovo tretia sviečka: „Ja sa volám **LÁSKA**. Už nemám silu ďalej horieť. Ľudia ma dávajú bokom. Vidia len sami seba a nie druhých, ktorých by mali milovať.“ A sviečka zablikala naposledy. Vtom prišlo do miestnosti dieťa. Pozrelo na sviečky a povedalo: „Ale, ale, prečo nesvietite?“ A bolo mu skoro do plaču. Vtedy prehovorila štvrtá sviečka: „Neboj sa! Pokiaľ horím ja, môžeme znovu zapáliť i tie, ktoré zhasli ... Volám sa **NÁDEJ**.“ A dieťa s radosťou zapálilo pomocou Nádeje všetky ostatné sviečky.

M. V.

VIANOČNÁ NÁDIELKA POZDRAVOV A MODLTIEB ~ POKOJ ĽUDOM DOBREJ VÔLE ~

Tak spievali anjeli v tú Svätú noc, keď sa narodil Spasiteľ. Aj naša redakcia sa pripája k želaniu pokoja a lásky pre čitateľov, spoluredaktorov všetkých kresťanských časopisov, blízkych i priateľov. Aby pokľaknutie pri jasliach v ktoromkoľvek kúte našej Zeme bolo hlbokým vzájomným prejavom lásky k narodenému Jezuliatku, k tebe i mne. Chceme pozdraviť každé stvorenie. Boh pripravil domovy pre svoje ovečky i ďaleko na misiách, v kláštoroch, študujúcim pracujúcim mimo našu vlasť, príbuzným žijúcim za hranicami. Tiež nemocnice túlia ťažko chorých počas Vianoc, penzióny a domovy svojich obyvateľov. Svetlo Vianoc nech pohladí ťažko postihnutých i opustených ... Všetkých. Vložme ich tíško do modlitieb pri Betleheme.

Vianoce plné milostí, pokoja, porozumenia a lásky žela redakcia.

DNES NA SLOVIČKO S ...

Šéfredaktorom a riaditeľom rádia LUMEN - **VLADIMÍROM SLOVÁKOM.**

Na sviatok Krista Kráľa vo farskom kostole sv. Bartolomeja slúžil sv. omše riaditeľ rádia Lumen dp. Vladimír Slovák. Využili sme jeho návštevu a pohovárali sa s ním:

1. PÁN RIADITEĽ, POVEDZTE NÁM ČO-TO O SEBE.

Pracujem v rádiu LUMEN v Banskej Bystrici. Pochádzam zo Zvolena. V r. 1983 som začal študovať Teologickú fakultu a o 5 rokov som bol vysvätený za kňaza v Banskobystrickej diecéze. Tri mesiace som pôsobil vo Zvolene a po revolúcii som nastúpil ako kaplán v Novej Bani. Od mája 1990 som sa stal farárom na Beňuši na Horehroní. V júni 1992 som ako farár pôsobil v Kremnici a v marci ma pán biskup oslovil, či by som nechcel ísť pracovať ako šéfredaktor dovtedy ešte rádia Mária v Banskej Bystrici. Po dohode 1. júla som nastúpil ako šéfredaktor. Po roku a pol, na jeseň 1995, som sa stal riaditeľom a zároveň šéfredaktorom rádia LUMEN.

2. AKO VZNIKLO RÁDIO LUMEN?

Rádio Lumen malo pôvodný názov Mária. Prvé kroky v r. 1992 vznikli z iniciatívy otcov biskupov Hnilicu a neskôr R. Baláža. Naša zvučka na vlnách éteru prvýkrát zaznela 4. apríla 1993 na Zelený štvrtok a pre mesto Banská Bystrica sme vysielali štyri hodiny denne. V r. 1994 sa vysielací čas zmenil na šesť hodín. Rádio po čase zmenilo svoje zameranie, začalo sa viac orientovať ako evanjelizačné. Novým vysielateľom sa pokryli okresy Zvolen a B. Bystrica. Od jesene 1996 sa vysielalo osemnásť hodín a od septembra tohto roku vysielame non stop. V decembri a v januári boli spustené dva nové vysielacie na Štrbskom plese, na Remate, najnovší je na Sitne. Do Vianoc by sa mal spustiť vysielateľ na Kolte.

3. PREČO NÁZOV LUMEN A KOĽKO MÁTE PRACOVNÍKOV?

LUMEN bol inšpirovaný latinským názvom: Christus lumen mundi - Kristus svetlo sveta a aj my by sme chceli niesť Kristovo svetlo tomuto svetu. Rádio LUMEN má teraz 23 interných a 50 externých zamestnancov.

4. ČO NOVÉ PRIPRAVUJETE DEŤOM A MLADÝM?

Čo sa týka detí, rozprávky sme presunuli z 19.30 h. na 19.00 h. Až do 20.00 môžu deti volať pesničky na želanie, rozprávať sa s moderátorom, nedeľné tip-top je medzi 9.-11.00 h. Špeciálne pre mládež danse paráda - hitparáda dansovej hudby. Vo štvrtok o 16.h. je gospel paráda a pravidelná hitparáda kresťanskej hudby.

5. NA AKÚ ADRESU MÔŽU POSLUCHÁČI POSIELAŤ NÁMETY ALEBO PRIPOMIENKY?

Rádio LUMEN, Kapitulská 2, B. Bystrica. Rádio LUMEN vysielá na frekvencii VKV /FM/ 104,5 celý deň podľa programu uverejňovaného v Katolíckych novinách zvyčajne na predposlednej strane. Zároveň prosím poslucháčov o modlitby za úspešnú evanjelizáciu cez naše rádio.

Naša redakcia srdečne pozdravuje všetkých z tvorivého redakčného tímu rádia LUMEN a praje požehnané Vianoce hlavne tým redaktorom, ktorí nám i počas sviatkov budú spríjemňovať chvíle pri rádiách.

Za rozhovor ďakuje *Kristína*

AKO DVORIŤ DIEVČAŤU

Obraciam sa na vás s prosbou o radu vo veci, ktorá môže vzbudiť úsmev. Otázka znie: ako sa „kresťanský“ dvorí dievčaťu? To dievča je totiž presvedčené, že nie je pekné ani zaujímavé a ja som do dnešného dňa neurobil nič pre to, aby som ju presvedčil o opaku. Ba situácia je ešte horšia. Keď som jej prvýkrát vyjadril kompliment, okamžite sa ma opýtala: „Prečo si zo mňa uťahuješ?“ Veľmi sa ma to dotklo, pretože môj úmysel bol celkom iný. Mám ju čoraz väčšmi rád, ale všetko je také ťažké a zložité! Neporadil by mi v tom niektorý manželský pár?

O. N.

Príťažlivosť medzi chlapcom a dievčaťom, city, ktoré sa potom menia na lásku, sú typicky ľudskou, a teda už samy osebe potenciálne kresťanskou skutočnosťou. Popud milovať je vpísaný do našich génov, a pretože „Láska je iba jedna“ - ako krásne a výstižne tvrdí Chiara Lubichová, pre ktorú je v Bohu zdroj každej pravej lásky - ani spôsobov zamilovania a dvorenia nemôže byť mnoho. Dvoriť dievčaťu znamená prejavovať jej práve tento cit, ktorý nás môže urobiť slobodnejšími, pozornejšími a úctivejšími.

Pokiaľ ide o tvoje prvé neúspešné pokusy, radíme ti, aby si sa nenáhli, pretože každá osoba má svoj čas, kedy dozrieva a poznáva city, ktoré sa v nej rodia. Ozajstná láska dokáže čakať, pri ťažkostiach sa nedá znechutiť a vie, kedy je lepšie hovoriť a kedy mlčať. Z toho, čo hovoríš, máme dojem, že to dievča by malo získať o sebe vyvážené sebavedomie. Nie je zriedkavosťou, že mladí ľudia v tom veku si namýšľajú, že nemajú nijaký talent a že sa nikomu nepáčia. Je to azda preto, že im život ešte nedal príležitosť, aby sa konfrontovali s niekým iným, mimo rodinného kruhu, ktorý by im ukázal, akí sú a čo vlastnia. Iba pravá, autentická a nezištná láska je schopná pomôcť nám objaviť istým spôsobom seba samých. A nie iba to, ale dokáže dať hodnotu a pomôcť vyrásť tomu pozitívnemu, čo je v nás ešte iba ukryté.

Skús sa teda obrátiť na ňu o radu, daj jej pocítiť, že ti môže pomôcť, že pre teba je jej názor dôležitý. A nedaj sa znechutiť odpoveďami, ktoré niekedy môžu byť iba akýmsi ochranným štítom. Za ním sa často skrýva záujem a túžba preveriť tvoje city. Je možné, že nie ste stvorení jeden pre druhého. Spolu s úprimnou a veľkorysou láskou je potrebná aj bdelosť pri rešpektovaní druhého vo všetkých smeroch - aby každý z vás dokázal vo svetle vzájomnej lásky pochopiť, či ste povolani k manželstvu, a ak áno, či je to práve s tou osobou.

Na záver sme nevedeli nájsť nič lepšie než slová múdneho Kahlila Gibrana: „Milujte sa, ale nerobte z druhého väzňa vašej lásky. Nech medzi brehmi vašich duší bude radšej šíre more.“

A. a N. Pozziouci /prevzaté/

MLADÍ MLADÝM 1997

Pre Veľkú Lehôtku bol 15. november slávnostným dňom. Už od 14. hodiny sa do obce začali schádzať mladí, ale aj starší ľudia z dekanátu, i z odľahlejších končín. Festival sa začal svätou omšou, ktorú celebroval miestny pán farár Róbert Krajčík. Koncelebrantom bol prievidský pán kaplán Anton. Pri omši spieval spojený zbor mladých z Prievidze /od piaristov/, Kanianky a Bojníc.

a Bojníc. Na organe ich dopĺňal Ľuboš Košťalik. V homílii sa pán farár zamyslel nad pravými ľudskými hodnotami. Na konci sv. omše sa k všetkým prihovoril aj dp. dekan z Prievidze Ján Bednár a daroval im obrázky sv. Cecílie, patrónky spevákov. V kultúrnom dome BARTOLOMEJČATÁ, vedené súrodencami Orlíkovými, vytvárali od začiatku rodinnú atmosféru. Pri vystúpení SKALKÁČOV s Jožkom Grenčíkom sa už 200 mladých v kultúrnom dome cítilo ako jedna rodina. PRAMEN vedený Andreou Benkovou, ktorý nasledoval po Skalkáčoch zo Šimonovian, prispel novými krásnymi piesňami vtekajúcimi až do najhlbších miest duše. Ako posledný vystúpil s vlastnými, ale aj prevzatými piesňami domáci SPRAY, ktorému v závere programu pri ďalšom mikrofóne super-hlasmi pomáhali tri malé-veľké speváčky Veronika, Monika a Julka.

Nálada v kultúrnom dome už dosahovala vrchol, keď sa o 20. hodine vyše 100 mladých spolu s Jožkom Grenčíkom a mladými z dekanátu začalo modliť sv. ruženec. V kultúrnom dome boli aj ľudia ešte len hľadajúci Boha, ale aj tí cítili úprimnosť mladých v sále. Na koniec dal všetkým dp. Krajčík požehnanie na cestu. Naplnení radosťou, že sa o rok tu znova stretnú, sa mladí lúčili s Veľkou Lehôtkou. Chceme ešte poďakovať Miške Vozíkovej moderátorke festivalu, pani Gatialovej, ktorá vytvorila výborné podmienky v kultúrnom dome. Zvláštna vďaka patrí ženičkám z Veľkej Lehôtky, ktoré napiekli veľa vynikajúceho pečiva. Boh vie o tých, ktorých sme v tomto článku nespomenuli. Veríme, že Pán zavedie kroky mladých opäť do V. Lehôtky na festival Mladí Mladým 1998. Pridíte o rok aj vy.

B. B.

SÚŤAŽ:

S festivalom súvisí aj nasledujúca jednokolová súťaž. Napište nám do redakcie Bartolomeja do konca decembra odpoveď na otázku: Koľký ročník festivalu MLADÍ MLADÝM sa tento rok konal vo V. Lehôtky? Pre vás, ktorých vylosujeme, pripravila hudobná skupina Spray zaujímavé vecné ceny. Ceny budú výhercom odovzdané osobne alebo poštou.

MLÁDEŽ V BANSKEJ BYSTRICI

V druhú novembrovú nedeľu sa Bartolomejčatá, časť Prameňa a zboru zo Zapotôčiek spolu s ďalšími kamarátmi a dvomi sestričkami vybrali na celodenný výlet - no nie taký obyčajný. Prvou zastávkou bola Hvezdáreň a Planetárium Maximiliána Hella v Žiari nad Hronom. Spevom sme obohatili detskú sv. omšu v Kaplnke sv. Michala archanjela na sídlisku Fončorda v Banskej Bystrici, kde pôsobí ako kaplán náš novokňaz dp. Martin ĎURAČKA.

Po obede sme navštívili Dom sv. Terézie a spolu si zaspievali s jeho obyvateľmi - mentálne postihnutými dospelými. Prezreli sme si ich dielňu na výrobu keramiky, ako aj výrobky - keramiky, tkané koberce. Mnohí z nás si práve tu uvedomili, že všetci sme Božie deti a vzácnosť daru zdravia.

V Badíne sme pozdravili našich bohoslovcov Ericha, Bohumila, a iných. Po prehliadke seminára nás tamojšie rehoľné sestričky prekvapili občerstvením. Zvyšok času sme obetovali spevu na večernej sv. omši v mladučkej farnosti na Fončorde. Vyvrcholením celého dňa bola sv. omša v banskobystrickej Kapitule, sprevádzaná tiež našim spevom. Sv. omšu celebroval riaditeľ biskupského úradu vdp. Jozef Hrtús. A nakoniec už len pár piesní zanôtených s Bystričanmi.

Duchovne posilnení, plní zážitkov, vracali sme sa domov. Za toto podujatie ďakujeme nášmu dp. dekanovi Jánovi Bednárovi a kaplánovi Martinovi, Bystričanom za štedrosť a chutné občerstvenie, našim sestričkám Martinke a Antónii, FDC za trpezlivosť s nami i našim rodičom, ktorí nám umožnili prežiť tento prekrásny deň.

MLADI

VŠETKO PRE JEŽIŠA

Len Božím vedením a jeho milosťou som nedávno vošla do neobyčajného sveta školskej lásky - do Piaristickej základnej školy Františka Hanáka v

Prievidzi. Prijala som ju ako liek. Zo dňa na deň ma viac presviedčala o mojom domove. Prerástla akékoľvek mnou označené šťastie. Moje prvé videnie mi ponúkalo krásy, čo sa diali dookola. Ich „zázračníka“ som poznala, ale zistila som aj ich stále rodiaci sa pôvod: pri Božom vedomí priezračná úprimnosť srdca, z nej vychádzajúce myšlienky poskladané z troch detských slovíčok: prosím, prepáč, ďakujem... A všetkého životelkou tu je Božia láska! Takto sa jej tešia deti, piesne, kvety, ... všetci.

Zo slov kňaza som raz počula o človeku so zväčšeným srdcom. Aj páter Ján Lichtner takéto srdce má. On svojim prirodzeným zmyslom pre všetko dobré zobúdzal snahu a priviedol úmysly, skutky, úsmevy ... To všetko pre Ježiša, ktorého túžil uvidieť v každom z nás.

Páter viedol Piaristickú školu na slobodnom prejave viery. A toto vyznanie stále sprevádza mnoho srdc. Pán Boh však posúva jeho kroky k iným deťom, kvetom. Posiela ho tým, ktorí raz napíšu o jeho srdci, o nezaniknuteľnej túžbe mať rád, slobodne rozdávať Božiu lásku. A tiež budú chcieť spievať piesne šťastného pátra Jána. Patrím k tým, ktorí len krátko spoznávali jeho prácu v Božom dome a ďakujem Bohu za každý ponúknutý deň v tejto škole. Páter a jeho úsmev sa stal mne i mojim kolegom darom.

M.

Kristus Kráľ

Písal sa 23. november 1997. V skoré popoludnie sa pred kostolom začali schádzať deti. Prečo? V jedálni SOU stavebného sa konala oslava Krista Kráľa. Sr. Daniela milo všetkých privítala a potom sa k prítomným prihovoril dp. dekan Ján Bednár podobenstvom o šachovej partii.

A nastalo príjemné prevkapanie - prišli hostia zo Zeme i z neba: **ANJELI**, ktorí naučili deti spievať a ukazovať svoju najobľúbenejšiu pesničku Spievaj aleluja. Privítali sme aj rôznych hostí ako hráča na gitaru za hlavou, chlapec so zázračným hlasom, ktorý sa dokonca sám sprevádzal na klavíri a ešte aj spievajúci chlapec, ktorý si piesne skladá sám. Po niekoľkých ukazovačkách prišli ďalší hostia z neba: **SVÁTI**. Medzi nimi bola sv. Agneška, sv. Mikuláš, sv. Peter, sv. Jozef, sv. Tereza Ježiškova, sv. Martin. Po rôznych návšteviach nadišiel čas troška sa pozabávať. Hudobná skupina NECPALANKA sprevádzala diskotéku detí. Hudbu striedali rôzne scény, ktoré pripravili naši mladí. V podvečer sme naše stretnutie - KREŠŤANSKÝ SILVESTER - ukončili. V mysli nám zostanú pekné zážitky nadiho.

Matilda

PREDVIANOČNÉ ZAMYSLENIE

**POD LAMPOU BÝVA TMA
ALEBO
ZASIAHNUTÍ BETLEHEMSKÝM SVETLOM**

Myslíme si, že nás už ničím nemôže prevkapiť doba, v ktorej žijeme. Prechádzame zmenami, ktoré často vyraňujú dych. Žijeme akoby v prítmi bežných dní, nemáme čas na Boha. Prežívame boľhlav, aký darček vymyslieť, robíme nákupy, vo veľkom upratujeme, máme starosti v práci... Bezmyšlienkovite sa náhlime a výsledok - ťažké vzdychy: už aby bolo po Vianociach! Čo myslíte, takto majú vyzerat' kresťanské Vianoce?

Nezdá sa vám, že sme si niektorí urobili z Vianoc biznis? Vo víre sveta zabúdame na tých, ktorí si nemôžu dovoliť to, čo my. Zabúdame na milosrdenstvo k blížnemu. Chceme mať najviac toho, čo iní nemajú, nasýtiť si žalúdky a zmysly. Nemohli by sme si urobiť poriadok v našom vnútri? Ešte vždy je čas na kalkuláciu svojho ja, na dôslednú svätú spoveď, na uzmiernenie s blížnymi. Čas, v ktorom získame pokoj posvätený zrodeným Mesiášom. Treba sa otvoriť tejto milosti, aby sme prežívali spoločnú radosť. Raz treba začať, mať odvahu. Cez betlehemske svetlo nájsť cestu do svojej duše. A tak nech teda svetlo prinesené z Betlehema rozsvieti domčeky i činziaky našich príbytkov i srdc. Ježiš nám ho posielal práve v tomto čase. Zaklop na dvere svojho suseda, priateľa, či neznámeho. Obdaruj ich nielen dobrým slovom, ale aj svetlom narodeného Dieťaťa, ktoré rozhorí lásku tvojho kresťanského srdca k druhým.

Katka, Anka

*Jasličky premeňme na kolísku, vďačnosťou naplníme chatku nízku,
podušku vystel'me snami. Jasavú vianočnú pieseň stíška,
položme pokorne pred Ježiška. Ježiško, ostaňže s nami!*

Môj vianočný stromček Ježiškovi

dobrý skutok:

polnočná sv. omša

svätá omša

poslušnosť na prvé slovo

*skutok lásky k blížnemu
a k rodičom*

trpezlivosť

*ranná a večerná
modlitba*

sebazaprenie

*modlitba za rodičov
a súrodencov*

návšteva jasličiek

Dobrý skutok zaves na stromček.

Zrodila sa Láska

*Do jaslí nekonečnej lásky daj svoje srdienko, uzdraví,
čo je boľavé, zrodené Jezuličko...*

Za oknami obrovského sídliska už blikali neónky prvých vianočných stromčekov a poletujúce snehové vločky ohlasovali zimu. Blížil sa čas vianočný. Prijemne sa mi sedelo na návšteve v útulnej kuchynke šťastných rodičov troch temer dospelých detí. Vôňa škorice práve dopečeného jablčníka sa šírila bytom.

Podvečernú idylu preušil telefón: "Pravdaže prídi," odpovedá priateľka hlasu na druhom konci telefónu. O pár minút stojí predom mnou skoro dvojmetrový mládenec. Nemal kam ísť a priateľka ho po jeho telefonáte pred chvíľou pozvala k nim, aby sme ho potešili vľúdny slovom a poradili v ťažkej situácii. V jednej ruke má igelitku s dekou a v druhej žmolí obálku s prepúšťacou správou z nemocnice: "Volám sa Braňo." Podal mi ruku a pozrel na mňa krásnymi očami. A tým sa odvíja príbeh Braňa, ktorý začal už pred mesiacmi, keď ho našla moja priateľka ležať na trávniku. Pohládila ho po vlasoch. Zdvihol na ňu nevládne oči. Zavzlykala: „Bože, pomôž! Toto dieťa musí žiť.“ Neďaleko na trávniku práve zatrepalo krídelkami poranené vtáčatko a dodýchalo. Tieto momenty sa jej hlboko dotkli.

Pre mládenca zakrátko nasledovala nemocnica, ÁRO, lekári bojovali o záchranu jeho života. Tiež návštevy priateľkinej dcéry i kamarátok pomáhali dostať sa Braňovi z najhoršieho. Ani dnes po návrate z nemocnice ho otec neprijal, zabuchol pred ním dvere. Aspoň teraz keby si ho bol otec všimol. Je slabý, užíva lieky, bojí sa prespávať po schodištiach v činžiakoch na deke, odkiaľ kedysi chodieval do práce. Pri rozhovore so mnou sa neustále vracia do obdobia pred 4 rokmi, kedy sa rodičia rozviedli. Súd rozdelil deti. On jediný zo súrodencov sa priklonil k mame. Ľúbí všetkých. Otec sa medzi časom oženil, matku s Braňom po rozvode priťulila teta, matkina sestra. Váži si ich, lenže teta má štyri deti a nemôže to takto byť donekonečna. Matka pracuje. Aj na ňu doliehajú údery života. Braňove rozdrásané vnútro zo zničenej rodiny a boľavých dní mu nedodávalo silu normálne premýšľať a žiť. Jednoducho nemal silu. Rád maľuje, no nedokončil učňovskú školu. Obetavosť tety a mamy však nevedel doceniť a často im zakýval nervami. Prebdel veľa nocí a predstavoval si život v úplnej rodine. Keby vedeli tí, ktorí usilujú o rozvod, ako to bolí dieťa, urobili by STOP rozvodu! Vzburu jeho dospievania z rozbitých sklíčok jeho detstva nestačili prekryť ani tajné slzy osamote. Vie, že i on sklamal. Keď nevládal uniesť tú ľarchu a nevedel ako ďalej, vtedy mu ktosi poradil akúsi „burinu“. Tá „burina“ ho po pozití stála skoro život. Skutočne nikoho neobviňuje, iba seba. Odvážila som sa zavolať tete. Teta neodmietla hovoriť so mnou v telefóne, aj keď bolo 23. 00 h. Prosila som ju, aby dala ešte raz šancu Braňovi prichýliť ho. Statočne prijala návrh, že ako veriaca mu dá ešte možnosť preklenúť u nej návrat do nového života. Bola som jej povďačná. Braňo sa nás pred odchodom opýtal: „Myslíte si, že Boh skutočne existuje a má rád každého? Som nepokrstný.“ Malý križík z Jeruzalema, sošku Panny Márie i viacero drobných darčiekov prijal od nás s dojatím. Pokiaľol s nami k ďakovnej modlitbe, aj keď mlčal.

Ručička hodín smerovala k tretej hodine po polnoci, keď priateľkin manžel odvážal Braňa tete i matke. Druhý deň zavolať. „Bol som s tetou v kostole. Pôjdem znova.“

Veru, zrodila sa **LÁSKA. SPOKOJNÉ VIANOCE, BRAŇO!**

Anka

POD FARSKÝM MIKROSKOPOM:

✎ Dňa **18. 11.** ako tradične na tretí utorok v mesiaci bolo posledné stretnutie mládeže v tomto roku v kaplnke na Bojnickom zámku. Sv. slúžil o 18. 00 dekan Ján Bednár, ktorý s mladými viedol zaujímavý dialóg, keď odpovedal na mnohé otázky mladých. Najlepšia otázka bola odmenená knihou Nový zákon - Evanje a Skutky apoštolov.

✎ Dňa **20. 11.** vo štvrtok po Bojniciach bola o 18.30 vo farskom kostole v Prievidzi Taizé adorácia mládeže, ktorú viedla Sr. Martina v rozjímaní na tému „Kto som?“

✎ Dňa **3. decembra 1997** popoludní sa v Kultúrnom dome v Malej Lehôtke konalo radostné stretnutie detí so sv. Mikulášom. Deti veselo súťažili a mali „mini diskotéku“.

✎ Miništrantská liga juniorov ukončila svoju jesennú časť. Výsledky: 4. kolo: Scholae Piae - Lehôtka 8 : 3, Kanianka - Bartolomej 5 : 2. 5. kolo: Lehôtka - Kanianka 5 : 22, Scholae Piae - Bartolomej 3 : 7. 6. kolo: Kanianka - Scholae Piae 5 : 0 kont, Bartolomej - Lehôtka 11 : 3. Dohrávka 3. kola: Lehôtka - Scholae Piae 5 : 4. Tabuľku vedie Kanianka s 15 bodmi, 2. Real Bartolomej len o skóre, 3. FC Lehôtka - 3 body a 4. Scholae Piae 1 bod. V lige seniorov sa hral len jeden zápas: Scholae Piae - FC Bartolomej 3 : 0.

Martin Karpiš.

✎ Na prvú adventnú nedeľu a zároveň sviatok mena sv. Ondreja bolo 33 mladých z Prievidze zablahoželať a zaspievať dp. farárovi Ondrejovi Šmidriakovi v Hornej Vsi, ktorý sa našej návšteve potešil a štedro nás pohostil.

VIETE O TOM, ŽE :

✎ **Spoločná svätá spoveď** bude v Prievidzi vo farskom aj piaristickom kostole 14. 12. a 21. 12. od 13.30 do 18. 00 hod., kedy bude ukončená sv. omšami v oboch kostoloch o 18.00 hod.

✎ V dňoch **20. - 22. 12. 1997 Katolícka charita** v Prievidzi spolu s farským úradom organizuje zber vianočného pečiva pre núdznych, ktoré môžete doniesť v týchto dňoch na faru - Mariánska 4. Roznášanie pečiva a ovocia bude 23. 12. 1997.

✎ Na **Božie narodenie 25. 12.** o 15.00 h. bude vo farskom kostole jasličková pobožnosť.

✎ Stretnutie mladých v kaplnke Bojnického zámku v novom roku bude dňa 19. januára 1998. Naše stretnutia chceme každý mesiac prežívať spoločne s ďalšími mladými priateľmi. „Prichádzame k Tebe, Pane ...“

✎ V Hornonitrianskom múzeu v Prievidzi už od 4.12. do 22.12. 1997 sa koná veľmi zaujímavá výstava **BETLEHEMY HORNEJ NITRY**, kde je vystavený aj náš farský, piaristický a betlehem z blízkeho okolia.

VIANOČNÁ ANKETA SUPERDARČEKY POD STROMČEK

Na predvianočných potulkách sme stretli malých, pekných aj zreých náhliacich sa ľudí. Pozastavili sme trochu ich rytmus a bez mikrofónu sme každému položili dve otázky:

1. Čím by ste chceli obdarovať svojich blízkych?

2. Čo by ste sami chceli dostať pod stromček?

Ján, 65 r. kňaz, rehoľník 1. Nemám nič, ale darujem im modlitbu.

2. Zdravie.

Tina, 17 r. 1. Aby Pán Boh požehnal rodičov láskou, aby si uvedomili význam Božieho milosrdenstva a nerozviadli sa. 2. Pre súrodenca aby si našiel správnu cestu žiť a ja aby som mala silu plniť Božiu vôľu.

Terézia, 64 r. 1. Prajem si, aby sme mali zdravie, pokoj a zamestnanie pre blízkych. 2. Viera v Boha je môj najväčší dar.

Pavel, 63 r. 1. Zlatý náramok.

2. Všetko mám, ale dobré slovo vždy rád prijímam.

Majka, 50 r. 1. Naučiť deti trepezlivosti a úprimnej modlitbe. Zdravím a istotou, že som schopná úplne sa za deti obetovať v láske k Bohu i k nim. Istotu, že deti, manžel i príbuzní milujú Boha nadovšetko. 2. Vieru v Trojjediného Boha, nepochybovať, že mi Boh neodpustil moju hriechnosť.

Ľubka, 14 r. 1. Ešte neviem.

2. Kolieskové korčule.

Agnes, 44 r. 1. Chcela by som vyprosiť pokoj.

2. Nepotrpím si na darčekoch, keď mám vieru, mám všetko.

Juro, asi 55 r. 1. Budem zabíjať ošipanú a všetkých obdarujem.

2. O darček sa mi postarali posudkoví lekári - vzali mi invalidný dôchodok.

Pavína, 13 r. 1. Ešte neviem.

2. Túžim po kazete Hanson.

Peter, 35 r. 1. Dám žene peniaze a nech si kúpi, čo chce.

2. Aby bol 11 ročný syn zdravý.

Viera, 39 r. 1. Chcem darovať dobré slovo, deťom už nakúpené mám, manželovi ponožky. 2. Priala by som si pokoj od muža a chcela by som ho zmeniť, ale neviem ako. Modlitby už nepomáhajú. Rada by som dostala pulóver.

Martin, 20 r. salezián 1. a 2. Chcel by som darovať aj dostať lásku.

Peter, 16. r. 1. Nikomu by som chcel darovať auto, keby som na to mal peniaze.

2. Vyžehlenú košeľu.

Magdaléna, 67 r. 1. Aby mali moji blízki silnú vieru. Aby ľudia prežívali Vianoce nielen pri plnom stole, ale duchovne naplnení Ježišom.

2. Od detí lásku.

Nika, 4 r. 1. Uvarím im polievocku, len ešte nemám kastrólik.

2. Už som písala s mamičkou Ježiškovi a nesmiem to prezradiť.

Klára, 41 r. 1. Aby som s láskou dávala a odplácala blízkym aj tým, ktorých prvýkrát stretnem všetko to, čo potrebujú.

2. Aby sme po celý rok mali všetci k sebe blízko - aj keď nič nedostaneme.

Lenka, 49 r. 1. Láskou.

2. Aby Boh uzdravil rany srdca mojim deťom, spôsobené rozvodom a obrátenie muža, s ktorým už nežijem.

René, 20 r. 1. Kozmetikou.

2. Zdravie.

RUBRIKA RUŽENČIAROV

RUŽENEC - BIČ NA DIABLA. Ide o historický fakt. Možno sa o ňom dočítate v životopise pátra Vincenta Jandela, ktorý bol generálnym predstaveným dominikánov za čias pápeža Pia IX. a zomrel v r. 1872. Otec Jandel bol veľmi učený a svätý človek. Raz, keď v Lyone kázal o účinnosti úcty k Panne Márii, svätého ruženca a moci kríža proti diablu, predstavil sa mu elegantne oblečený pán. „Otče, ste naozaj presvedčený o tom, čo ste hovorili?“ „Prirodzene. Verím v moc ruženca a v moc kríža. Učí ma o tom Cirkev.“ „Keďže ja tomu neverím, mohli by ste azda dokázať to, čo ste tvrdili?“ A hneď dodal: „Navrhujem vám, aby ste sa dnes večer zúčastnili na zasadaní špiritistov v dome môjho priateľa. Bude tam prítomný aj diabol ...Príďte so svojim ružencom. Uvidíme, či skutočnosť potvrdí, čo hovoríte.“ Kňaz pochopil, že ide o slobodomurársku lóžu. Odpovedal: -Dnes nemôžem prísť. Dovoľte mi, aby som o tom porozmýšľal. O päť dní vám dám odpoveď.“ Kňaz si zaznačil adresu neznámeho pána. Na druhý deň išiel k otcovi biskupovi De Bonaldovi, aby sa s ním poradil. „Chodte, syn môj. Boh bude s vami.“ A požehnal ho.

Otec Jandel sa tri dni modlil a postil. V určený deň, oblečený v civile, s ružencom a krížom pod kabátom, išiel na zasadanie slobodomurárskej lóže. Spomínaný pán ho voviedol do miestnosti. Jandel si sadol do posledného radu a neznámy pán vedľa neho. Na určité tajomné znaky diabol naozaj prišiel v ľudskej podobe. „To je on,“ povedal neznámy pán kňazovi. Otec Jandel vytiahol ruženec a kríž, vyzdvihol ich ponad prítomných a urobil nimi veľký znak kríža.

V sále akoby nastal koniec sveta. Svetlá zhasli, stoličky sa poprevracali a všetci s hrôzou zutekali. Ani nevedno ako, otec Jandel a spomínaný pán sa našli vonku. Ešte v ten istý večer spomínaný pán sa vyspovedal a stal sa veriacim. Otec Jandel nikdy nevyzradil jeho meno.

Teda diabol jestvuje a pôsobí vo svete veľmi mocne a úlisne. No aj jednoduché prostriedky ho uvedú do pomykova. Bojí sa Panny Márie a nenávidí ju. Nenávidí aj svätý ruženec. Pápež Hadrián VI. hovorieval: „Per Rosarium diabolus flagellatur!“ - Ruženec je bičom na diabla.

Prevzaté z edície MÁRIA

A KONCI ROKA SI ZVYKNEME VYROVNAŤ DLHY

Dlh, o ktorom hovoríme, je voči pátrom piaristom z Prievidze. Do Veľkej a Malej Lehôtky a Hradca zavítali vždy pred prvým piatkom, aby vyspovedali starých ľudí, ktorí nemohli ísť na sv. spoveď do Prievidze. Trvalo to roky a až teraz, keď u nás vznikla nová farnosť, sa pátrom „uľaví“ a budú sa môcť starať o „ovečky“ v Prievidzi. To isté však platí aj o prievidzských kňazoch - dp. dekanovi Bednárovi a pánom kaplánom, ktorí u nás obetavo slúžievali sv. omše.

Za všetko Bohu milé pre duše úprimne ďakujú Veľko a Malolehotčania a Hradčania.

PROGRAM BOHOSLUŽIEB CEZ VIANOČNÉ SVIATKY 1997

DÁTUM	FARSKÝ	MARIÁNSKY	PIARISTICKÝ
Streda 24.12.	16.00 - Vigília 22.00 a 24.00	22.00 a 24.00	24.00
Štvrtok 25.12.	7.30, 9.00, 10.30, 18.00 15.00 - Jasličková pob.	9.00	6.45, 9.30, 11.00
Piatok 26.12.	7.30, 9.00, 10.30, 18.00 17.15 - Akadémia Prameň	9.00	6.45, 9.30, 11.00 15.00 - Jasličková pob.
Nedeľa 28.12.	7.30, 9.00, 10.30, 18.00	9.00	6.45, 9.30, 11.00
Streda 31.12.	6.00 a 16.00 23.45 - 0.15 Pobožnosť	16.00	6.45 a 16.00
Štvrtok 1.1.	7.30, 9.00, 10.30, 18.00	9.00	6.45, 9.30, 11.00

Cez Vianoce naše zbory spievajú takto:

BARTOLOMEJČATÁ + NÁDEJ:	24.12.1997 o 22.00; 25.12 o 10.15	AKADÉMIA
PRIEBOJ:	25.12.1997 o 10.30; 26.12. o 10.30 -	BARTOLOMEJČATÁ + NÁDEJ
	31.12.1997 o 16.00; 1.1. o 10.30	
ROZKVET:	26.12.1997 o 9.00	
PRAMEŇ:	24.12.1997 o 24.00; 26.12. o 17.15	AKADÉMIA
BOJNICANIA:	28.12.1997 o 9.00	

FARSKÝ LIST Z VEĽKEJ LEHÔTKY

REŤAZ MODLITIEB

Aj naša farnosť sa pripojila do reťaze 24 hodinovej adorácie. Pre každú obec sme vyhradili jeden konkrétny deň s programom:

MALÁ LEHÔTKA - vždy v utorok pred prvým piatom

0.00 - 9.00 - modlitby v domácnostiach,
9.00 - 17.00 - adorácia v kostole pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou,
17.00 - 18.00 - sv. omša,
18.00 - 24.00 - modlitby v domácnostiach.

HRADEC - vždy vo štvrtok pred prvým piatom

0.00 - 9.00 - modlitby v domácnostiach,
9.00 - 17.00 - adorácia v kaplnke pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou,
17.00 - 18.00 - sv. omša,
18.00 - 24.00 - modlitby v domácnostiach.

VEĽKA LEHÔTKA - vždy na prvý piatok

0.00 - 9.00 - modlitby v domácnostiach,
9.00 - 18.00 - adorácia v kostole pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou,
18.00 - 19.00 - sv. omša,
19.00 - 24.00 - modlitby v domácnostiach.

Tretie tisícročie podľa prania Sv. Otca má byť tisícročím Ducha Svätého. Napomôžme tomu modlitbou.

Róbert Krajčák, farár

POĎAKOVANIE

Ďakujeme našim drahým čitateľom, prispievateľom i všetkým darcom, ktorí nám akýmkoľvek spôsobom pomohli k existencii nášho časopisu. Ospravedľňujeme sa za nedostatky i chyby, ktoré vznikli neúmyselne. Tešíme sa na akékoľvek vaše postrehy, svedectvá, rubriky, ktoré by sa mali v našom časopise objaviť. Prijmeme aj vaše kritické názory, ktoré, ak nebudú anonymné, uverejníme.

Vaša redakcia.

NEBOJTE SA DOTYKU

Skupina medikov praxovala na detskom oddelení istej nemocnice na Východe. Zdalo sa, že jedného študenta majú deti najradšej. Vždy ho vítali s radosťou. Ostatní nechápali, prečo. Nakoniec sa dohodli, že jeden z nich ho bude sledovať a zistiť, čo na ňom tak priťahuje deti. Pozorovateľ nezistil nič až do večera, keď mladý medicus robil svoju poslednú obchôdzku po izbách. Vtedy sa záhada vyriešila. Každému dieťaťu dal bozk na dobrú noc.

Vo vesmíre je jeden chrám - ľudské telo. Keď sa ho dotýkame, dotýkame sa nebies.

Thomas Carlyle

DOBRA NOVINA V PRIEVÍDZI

Tento rok už po tretíkrát z iniciatívy eRka budú koledovať v našej farnosti 4 skupinky detí a vykoledované štedrosti budú použité pre deti tretieho sveta. Budú to dve skupinky z detského zboru Bartolomejčatá, 1 skupinka eRka a 1 skupinka skautov. Záujemci o návštevu koledníkov sa môžu prihlásiť v sakristii farského kostola do 21. decembra 1997. Deti budú koledovať v dňoch 26.-28. 12. 1997 v popoludňajších hodinách. Tešíme sa na návštevu, donesieme vám Dobrú novinu.

Za eRko Ivana Karšayová

ÚMYSEL APOŠTOLÁTU NA DECEMBER 1997

 Za deti ulice a za všetky opustené, odmietnuté, zneužívané deti, ktoré sa stali obeťami násilia.

 Aby sa medzi kresťanskými laikmi Latinskej Ameriky rozvíjalo misionárske hnutie dobrovoľníkov.

MILÍ ČITATELIA NÁŠHO FARSKEHO CASOPISU BARTOLOMEJ.

tomto rozšírenom vianočnom čísle nachádzate poštovú poukážku typu „A“, na ktorej je všetko potrebné už vopred vytlačené. Ešte ostáva vyplniť meno odosielateľa a sumu. Ak chcete urobiť Zliden veľmi šľachetný skutok do konca budúceho roka 1998, môžete prispieť symbolickú tehličku, blok, pilier ... na nový kostol v Prievidzi na sídlisku Zapotôčky. Doteraz Rímskokatolícka Cirkev, farnosť Prievidza má spolu na účte 240 tisíc Sk. Stavba kostola a fary ako jedného pastoračného centra pre toto desaťtisícové sídlisko bude stáť približne 20 mil. Sk. Pozemok vďaka dobrej spolupráci s mestom Prievidza už máme vo svojom vlastníctve pri ZDŠ na ul. Dobšinského.

Na zadnej časti poštovej poukážky v časti „Správa pre prijímateľa“ máte už vytlačené: „Milodar na kostol v Prievidzi na sídlisku Zapotôčky“ a dolu nižšie: „Prajem si uverejniť v časopise Bartolomej a/ svoje meno, b/Bohuznámy, c/ skratka:“

Ak sa rozhodnete kedykoľvek v budúcom roku prispieť akoukoľvek sumou, po vyplnení odosielateľa, prosíme vás, zakrúžkujte alebo podčiarknite jednu z tých troch vyššie uvedených možností /a, b, c/. Prosíme vás o to len preto, aby sa žiaden milodar zbytočne nestratil, lebo každý príspevok kvôli spätnej kontrole budeme štvrťročne uverejňovať v tomto našom časopise. Každú prvú nedeľu v mesiaci o 10.30h. na ZDŠ Dobšinského ul. bude obetovaná sv. omša za všetkých darcov na nový kostol. Už teraz sa tu slúži sv. omša zvlášť pre deti, kde je ich vyše 200.

Dúfame, že pokiaľ sa tieto deti stanú dospelými, budú môcť čerpať silu pre dobrý život v novom kostole a vy budete mať radosť z toho, že ste im pomohli prísť bližšie k Ježišovi. Za vašu štedrosť a dobrú vôľu už vopred vám vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplatí!

Ján Bednár, dekan

PS: Svoje príspevky môžete akýmkoľvek spôsobom posielat' na túto adresu: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Prievidza, Mariánska 4, 971 01 Prievidza - na účet: Banka Haná, a. s. Prievidza č.ú. 1953-364/7200.

Idem plávať ku kaplnke...

Iba letmý pohľad na hladinu rozčereného mora a oko spočinie na pevnom bode v zeleno-skálnatom svahu. Bol to pocit, ako keď sa po dosť dlhej ceste vyslobodíte zo sedenia „za pásom“ a ocitnete na mieste, kde na vás niekto naozaj čaká.

Táto harmónia krás je tu už dosť dávno, mohutný morský záliv lemovaný exotickými záhradami s kráľovkami palmami, lodičky prevažujúce sa s každou vlnkou, usmiati a privetiví ľudia vo svojich útulných letoviskách...

Vďaka, Bože, pomôž nám vychutnať tieto okamžiky naplno!

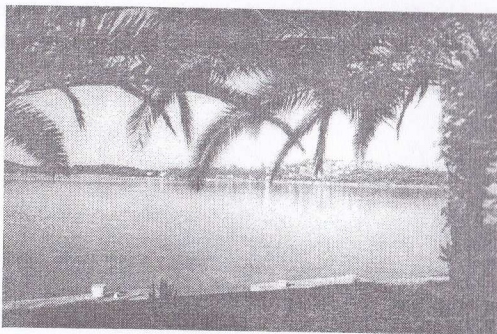
Aby naše najbližšie dni mali svoj dovolenkový režim, začíname ranným plávaním. Koľko je to asi k tej kaplnke oproti? Vyskúšame to hneď prvý deň a zverejňujeme zaujímavý údaj - približne štyristo záberov tam a si pri nej. Vystúpiš cez plochú skalu ako po mostíku a môžeš sa tej drobnej stavbičky dotknúť. Je jediná na celom skálnatom svahu, a predsa nikdy nie je sama. Sú tu zapísaní tí, ktorých šťastím bolo pristúpiť k nej a ona ich všetkých prijala. Je to taká starostlivá ruka, ktorá skrakuje našu cestu v životnom mori k Pánovi, ktorá približuje breh istoty a nedá zlyhať žiadnej ľudskej snahe.

Každé ráno, keď bola hladina mora pokojná a zrkadlila sa v nej majestátnosť okolitých kopcov, sme plávali. Nešlo to vždy jednoducho, ale všetci vedeli, že keď z brehu odchádza ktokoľvek so slovami „idem plávať ku kaplnke“ - všetko dobre dopadne. Dávala nám silu poznania, že sa stačí rozhodnúť zveriť svoje telo morským vlnám a ona nás všetkých pritiahne.

Slnkom pozlátené vlny s uháňajúcim vetrom, dažďové kvapky bojazlivo sa trblietajúce na historických pamiatkach, voňavé pekárničky, dostatkom prekypujúce tržnice, majestátne dominujúca veža kostola, naše najúprimnejšie poďakovania pri svätých omšiach, pokorou presýtené sväté prijímania - to všetko sme dostali plným priehrštím.

Dnes už vieme, že pri kaplnke môžete byť spolu s nami. Vieme viac o ľuďoch slnečnej Dalmácie, poznáme každú vlnku medzi dvoma brehmi a ten, kto ju spozná tiež, sa v živote neutopí. Aj keď vlny stúpnu, hladina sa nepodobá zrkadlu, na nočnom nebi nie je Mliečna dráha - našli sme svoju cestu k Pánovi.

Prijmite od nás pozvanie a vaše dovolenkové obohatenie bude našou najväčšou odmenou. Na vašu návštevu sa teší:

CK DALMÁCIA,

Mariánska 2, 971 01 Prievidza, tel. a fax: 0862 / 422944, 424963.

Renáta

Z

VÁŽNE A VESELO

Nel'utuj nič, čo si urobil dobre, ale l'utuj len to, čo si nestačil urobiť. Mnohé problémy nám pomáhajú zmierniť tí, čo ich nemajú.

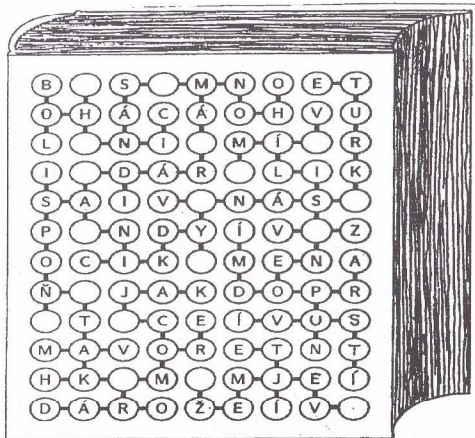
- ✎ V kancelárii riaditeľa: „Pán riaditeľ, mám pre vás dve správy. Jednu dobrú a druhú zlú,“ jemným hláskom sa prihovára sekretárka Kika. „Tak najprv tú dobrú. Už mi zvýšili plat. No a teraz tú zlú. Volala vaša pani, že kedy jej dáte aspoň zatrúbiť na tom novom aute.“
- ✎ Na poschodí: „Počujte pán sused, včera ráno mi váš pes odviekol papuče,“ sťažuje si pán Fučka. „To nie je možné, veď prišiel domov bosý.“
- ✎ V ambulancii: „Predtým, ako vám vyšetím pečeň, pán Frťko, čo pijete?“ „To je od vás milé, pán doktor. Nalejte dvojlitú borovičku.“
- ✎ „Katka, aký klobúk si zajtra vezmeš na redakčnú radu?“ pýta sa priateľka Anka. „Žiaden. Na nosenie klobúka mám príliš rýchlu chôdzu.“

Emil Ochat

Správna odpoveď minikrížovky z č. 11/97: CIRKEV. VÝHERCOVIA: Lýdia Bačová 2.C SOU Kalinčiaka PA, Zuzana Haragová 2. E Kalinčiaka PA, Dušan Hricko 2. C SOU PA. Posielame im pekné ceny.

RADOSTNÁ ZVEŠŤ BIBLIE

Na obale Biblie je nakreslené bludisko. Ak ním prejdeš z jedného rohu do druhého, zistíš, akú úžasnú pravdu nám oznamuje Sväté Písmo. Správne riešenie nám pošlite do 15. januára 1998. Troch najlepších riešiteľov odmeníme.

Bartolomej - časopis prievidzkej farnosti

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/422 801. Redakčný kruh vedie Ing. Katarína Thomayová. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Grafická úprava: PROFISOFT spol. s r.o.. Náklady na tlač: cca 5,- Sk - rozšírené vydanie. Tlač: Ofsetka. Tlač je registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

K DIEŤATKU V JASLIACH

*Tajomstvo zatvorených dverí
a hviezda, ktorá polnoc ožiari.
Krok k rozsvieteným oknám mieru,
psi štekt kdesi v treťom chotári.*

*Tajomstvo zatvorených dverí
a zvláštne ticho z bledomodrých striech.*

*Pieseň, čo sama splýva z perí
a neuveriteľne biely sneh.*

*Tajomstvo zatvorených dverí -
pamätáš ešte aj ten detský čas?*

*Jedlička, očká plné viery
a zčistajasna zvoncov zlatý hlas.*

*Tajomstvo zatvorených dverí
a krásna štedrovečerná noc.*

Kam vedú všetky sveta smery?

*K Dieťatku v jasliach -
cesta do Vianoc!*

L. Fričovský

